Fortsatt rødgrønn begeistring?

Taler
Roar Flåthen

Dato
19 mai 2008

Sted
Sørmarka, Oslo

Omstendigheter
Fagpolitisk konferanse

Kjære venner!

Det er litt over ett år siden sist vi var samlet: Siden da har LO hatt en kraftig medlemsvekst. Vi har nådd 850.000 medlemmer - og vi vokser fortsatt!

Før stortingsvalget i 2005 hadde vi en regjering som på viktige områder motarbeidet fagbevegelsen. Derfor mobiliserte LO-medlemmene ved valget: Vi ville ha en regjering og et stortingsflertall som jobbet med oss, ikke mot oss!

Og la meg slå fast: Det har vi fått!

Den rødgrønne regjeringen - med Arbeiderpartiet i spissen - har ført en politikk i tråd med fagbevegelsens syn:

Flere i arbeid (200 000 nye jobber i løpet av tre år). Et anstendig arbeidsliv (Endringer i arbeidsmiljøloven, sykelønnsordninga, ledighetstrygden, kampen mot sosial dumping). Mer fellesskap (Stopp i privatisering, bedre kommuneøkonomi, økt barnehageutbygging, flere hender i eldreomsorgen).

Tilsier ikke dette at vi fortsatt vil ha en rødgrønn begeistring i befolkningen?

Det regjeringen har gjort så langt, er bra! Det skal vi minne om ved alle anledninger. Nå må vi stake ut kursen framover!

Akkurat nå er LO-medlemmer i Avinor i streik. De streiker for rettferdighet. Arbeidsgivernes steile holdning til likebehandling og rettferdighet må ta skylden for streiken. De streikende har LOs støtte.

Tidligere styreleder i SAS, Jan Reinås, mener at de som streiker for rettferdighet skal straffes gjennom privatisering. Reinås utspill er utidig! Jeg kan forsikre Reinås om at våre medlemmer i privat sektor er like opptatt av rettferdighet som de i offentlig sektor!

Det handler om rettferdighet når våre medlemmer i privat sektor kjemper mot sosial dumping og hensynsløs utnyttelse av utenlandske arbeidstakere. Men også arbeidstakere bosatt i Norge, som vi ikke tenker på som arbeidsinnvandrere, er utsatt for sosial dumping.

De utfører mange krevende jobber i samfunnet. De rer opp senger på hoteller, vasker gulvene eller står i oppvasken. De arbeider på såkalte tilkallingskontrakter - når arbeidsgiver vil! De kan aldri planlegge hverdagen, de vet ikke hva de får i lønn og de kan se langt etter lån i banken til hus*

Vi ønsker ikke et A- og B-lag i norsk arbeidsliv. Kampen mot sosial dumping og useriøsitet i arbeidslivet må fortsette! Vi må tette huller i lovverket som gjør det mulig å utnytte arbeidskraft på det groveste. Her har LO klare og utvetydige krav! Vi forventer mer handling! Jens, når kommer solidaransvar på plass?

LO har stilt seg bak en ungdomsgaranti. Myndighetene har fulgt dette opp gjennom en oppfølgingsgaranti for unge i alderen 20-24 år som har vært ledig mer enn 3 måneder. Hjulpet av den ekstremt gode jobbveksten, framstår oppfølgingsgarantien som svært vellykket. Den registrerte langtidsledigheten blant unge er lav. Dette er et godt tidspunkt for å ta skrittet fullt ut og formalisere "ungdomsgarantien".

Men det er ikke nok.

I et arbeidsliv preget av tøff konkurranse, vet vi at mange unge sliter. Vi vet at mange unge sliter:

Altfor mange opplever sykdom og omsorgssvikt i tidlige barneår. Altfor mange dropper ut av videregående opplæring. Altfor mange blir uføretrygdet. Altfor mange er avhengig av sosialhjelp.

Nå må vi ta et krafttak også for disse ungdommene. Nå må vi se utfordringer, årsaker og løsninger i sammenheng.

Vi må starte i tidlige barneår. Skole, barnevern og NAV må spille på lag. Vi trenger også en inkluderingsgaranti. Nå må vi diskutere innholdet i en slik politikk.

Vi må få slutt på at kvinner behandles som reservearbeidskraft. For ett år siden sendte du og jeg, Jens, et brev til vår lokalorganisasjon om å bekjempe ufrivillig deltid.

Men vi er ikke i mål. Retten til heltid må følges sterkere opp både i kommunal og statlig virksomhet.

Mye av kampen om hvilket samfunn vi skal ha, går gjennom arbeidslivet. Vi må se framover:

Hvordan kan vi sørge for at alle arbeidstakere blir behandlet anstendig?
Hvordan skal vi inkludere de som står utenfor arbeidslivet?

Kamp mot fattigdom må alltid være en hovedoppgave for arbeiderbevegelsen. Derfor er arbeidslinja riktig - og har LOs fulle støtte. Men noen vil aldri komme i arbeid.

LOs melding er klar: Kampen mot fattigdom må forsterkes!

Svaret er flere i arbeid. Svaret er mer rettferdig fordeling. Svaret er økt satsing på offentlige velferdstjenester.

Regjeringen er på riktig spor. Men, jeg spør:

Gjør vi nok? Gjør vi de riktige tingene? Dette må vi diskutere.

Vi trenger sterkere fokus på næringsutvikling. Vi må i enda sterkere grad enn i dag framheve sammenhengen mellom skape og dele:

Næringsutvikling gir arbeidsplasser, så vi kan få flere av de som står utenfor inn i arbeidslivet. Næringsutvikling bidrar til verdiskapning, så vi får mer til fordeling. Næringsutvikling skaper ny og mer miljø- og klimavennlig aktivitet.

Nå må vi ta i bruk de ressurser som finnes i hele landet. Mulighetene er store innefor for eksempel miljøteknologi og marin sektor. Derfor må vi få en sterkere prioritering av forskning og utvikling. Vi må bygge bro mellom vår olje- og gassvirksomhet og framtidens behov for fornybar energi. Skal vi få mer næringsutvikling og økt verdiskaping, må vi også løse behovet for energi. Dessuten må vi sørge for kraftavtaler til konkurransedyktige priser til den kraftkrevende industrien.

Jeg har en viktig utfordring til partiet: Dere må bli flinkere til å innkassere seirene:

Det er ikke for LO skyld dere bekjemper sosial dumping. Dere gjør det for å ivareta interessene til utsatte grupper.

Da dere reverserte Bondeviks nedskjæring av ledighetstrygden, var det ikke på

grunn av LO. Dere gjorde det for å yte de ledige anstendighet

Når dere neste år fullfører planen for gjenreising av fagforeningsfradraget, er det ikke på grunn av LO. Dere gjør det fordi dere tror på verdien av et velorganisert arbeidsmarked.

Det vil gjøre Arbeiderpartiet til et tydeligere parti. Det vil dere tjene på i valgkampen!

I forrige stortingsperiode var Høyre det dominerende regjeringspartiet, og Fremskrittspartiet var støtteparti for Bondevik-regjeringen. Jeg minner om hvilken politikk som ble ført:

Svekkelse av arbeidsmiljøloven. Kutt for de arbeidsledige. Skattelettelser til de rike. Sultefôring av kommunene. Privatisering og konkurranseutsetting.

Lykkes vi ikke med å slå tilbake høyrekreftene, kan Fremskrittspartiet i 2009 ikke bare får en hånd på rattet, men foten på gasspedalen. Vi vet hvem som tjener på liberalisering, skattelette og privatisering.

Torsdag lovet rikmannen Ola Mæle millioner til et Høyre/Frp-alternativ. Jeg forstår at en mann med en lommebok på 600 millioner kroner har råd til det. Det har også Stein Erik Hagen. Og det skal de ha: De tydeliggjør forskjellene og hva valget dreier seg om.

Derfor blir kampen for en fortsatt rødgrønn regjering viktig også for fagbevegelsen! Vi skal fortsatt ha en regjering som jobber med oss, og ikke mot oss.

Den kampen skal vi vinne. Lykke til med debatten!

Kilde
www.lo.no

Emneoversigt
Arbeiderbevegelsen, Arbeidsliv, Fattigdom, Innlegg, LO, Valg

URI
https://www.virksommeord.no/tale/fortsatt-rodgronn-begeistring